

Kampen mod dette Ministerium. De har et Haab om, at vi undergraver os selv, og at vore allierede gør, hvad vi ikke selv udøver. Det er særdeles karakteristisk, at det er i saa lidt, Venstre sluttelig er havnet.

Ja, saa kan jeg kun yderligere udtale min Glæde over, at det ærede Medlem dog mener, at vi vil gaa syngende i Døden. Jeg maa tilstaa, at jeg ogsaa foretrækker at gaa syngende i Døden fremfor det, jeg saa for et Aar siden, da et Ministerium gik tudbrølede ud til Vælgerne.

Lange: Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte før, at han stadig havde den Anskuelse, at en gunstig Handels- og Betalingsbalance var af stor Betydning for Valutaspørgsmaalet. Det er heldigt, at det ærede Medlem stadig har den Anskuelse, og der foreligger ogsaa mange Udtalelser fra det ærede Medlem, der gaar ud paa, at det netop er Kærnepunktet i Løsningen af Valutaspørgsmaalet. Under de Forberedelser, der fandt Sted, inden Valutaordningen blev gennemført, havde jeg ogsaa det Indtryk, at der paa dette Punkt ikke var nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og mig. Derfor var det saa meget mere beklageligt, at det ærede Medlem og de to Regeringspartier, da vi kom til Afgørelsen, ikke fastholdt, at denne Anskuelse skulde give sig Udtryk i det Forslag, der blev gennemført. Nu henviser det ærede Medlem ganske vist til, at vi har faaet Valutaudvalget, der kan tage Initiativ til Foranstaltninger, men jeg tror, det havde været heldigere, om man havde forebygget Sygdommen, end at man skal til at helbrede paa et Tidspunkt, hvor man ikke ved, om det vil være muligt at gennemføre disse Foranstaltninger. Nu siger det ærede Medlem, at Situationen i December ikke krævede det, og at det var de Konservative, der rejste Kravet om Foranstaltninger paa et Tidspunkt, hvor det for første Gang i lang Tid ikke var nødvendigt, men det er urigtigt, vi rejste ikke, men vi fastholdt Kravet, fordi vi i Mod sætning til de 2 Partier ikke troede, det var andet end en ganske forbigaaende Bedring, hvad det ogsaa har vist sig at være.

Saa siger det ærede Medlem, at der i mine Udtalelser var for det første en Ensidighed og dernæst ogsaa en Modsigelse, idet jeg paa den ene Side hævdede, at Erhvervslivet led under den stærke Kreditindskrænkning, paa den anden Side sagde, at de næringsdrivende benyttede Adgangen til at stifte udenlandsk Gæld. Ja, hvis jeg

havde sagt, at alle næringsdrivende havde lige Adgang til at skaffe sig udenlandsk Kredit, og at alle næringsdrivende led i lige høj Grad under Kreditindskrænkningen, vilde der have været en Modsigelse, men det er jo ikke saaledes. Der er selvfølgelig næringsdrivende, der er saa uafhængige, at de overhovedet ikke berøres af Bankernes Kreditindskrænkning, og der er næringsdrivende, der er saa stærke, at det er let for dem at gaa til Udlandet og skaffe sig den nødvendige Kapital; men den største Part af de næringsdrivende, som i og for sig ellers kan være Ledere af gode og sunde Foretagender, er afskaaret fra at erstatte den indenlandske Kredit, hvorfra de bliver afskaaret, med en udenlandsk Kredit, og det er disse sidste, Kreditindskrænkningen vil gaa saa haardt ud over.

Rode: Jeg beklager meget, at jeg har fremkaldt et Indlæg af det ærede Medlem Hr. Kragh. Da det ærede Medlem mener, at han virkede irriterende, maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, men jeg hørte det ærede Medlem sige, at det var for galt, hvad jeg sagde, og da det var rigtigt, hvad jeg sagde, ønskede jeg at gøre det ærede Medlem bekendt med, at det var rigtigt. Og hvad han her har fremført, var jo aldeles ikke egnet til at afkræfte min Fremstilling. Jeg skal kun komme ind paa det, som er Hovedsagen. Fra 1913 til Slutningen af 1919 foreligger der i alle Lande, og ganske parallelt f. Eks. i Danmark og Sverige, en Udvidelse af Seddelomløbet, ganske simpelt hen, fordi Krigtidens Prisstigning nødvendiggjorde forøgede Omsætningsmidler. Ved Udgangen af 1919 staaer Sverige med noget over 3 Gange sit Seddelomløb fra 1913 og vi med noget over 3 Gange, altsaa ganske den samme Forøgelse. Men da Prisfaldet saa indtræffer og følgelig et saa stort Seddelomløb ikke længere nødvendiggøres af Prisniveauet, nedbringer Sverige sine Sedler saaledes, at Seddelmassen, der ved 1919's Slutning beløb sig til 747 Mill. Kr., ved Udgangen af 1923 kun beløb sig til 576 Millioner, medens Bevægelsen for Danmarks Vedkommende var saaledes, at Seddelmassen fra Slutningen af 1919 til Slutningen af 1923—24 kun gik ned fra 489 Millioner til 472 Millioner.

Vort Seddelomløb er i de Aar sunket 17 Millioner, medens Sveriges er sunket 171 Millioner. Hvorfor kunde Danmark ikke gøre den samme Bevægelse som Sverige? Fordi man i Danmark i den Periode, da det Neergaardske Ministerium sad,